

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΕΤΟΣ Β'.

ΙΟΥΝΙΟΣ 1906

ΑΡΙΘ. 22.

ΑΛΣΑΒΙΑ

Η

Η ΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΑΒΑΙΩΝ

(Συνέχεια).

ΑΤΑ δὲ τὴν νύκτα τῆς ἑορτῆς βαπτίζονται ἅπαντες. Ἐκ φόβου δὲ μὴ ἀψη-
ταὶ αὐτῶν μίασμα τι διανύουσιν αὐτὴν
ἀγρυπνοὶ μέχρι τῆς πρωῒας. Ἄλλ'
οὐδ' ἐξέρχονται κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεί-
νην, ἵνα μὴ μιανθῶσι διὰ τῆς ἐπαφῆς
πράγματός τινος, καὶ τοῦτο ἡ κορμὸς
δένδρου ἢ χόρτων δέσμη. Ἐὰν δὲ συμβῇ
αὐτοῖς τοῦτο, ὑποχρεοῦνται, ἵνα λου-
σθῶσιν ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μείνωσιν
ἐπὶ εἰκοσιτετράωρον ἄσιτοι. Ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ
ἡμέρᾳ μελετῶσιν οἱ ἱερεῖς καὶ σοφοὶ αὐτῶν ἐν τοῖς
ἀστρολογικοῖς βιβλίοις ἵνα προῖδωσι τὰ γενησόμενα
κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν εὐφορίαν ἢ
ἀφορίαν. Τῷ δὲ ἔχοντι θρέμμα τι δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ
τὰς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ἢ περὶ αὐτοῦ φροντίς οὐδὲ ἡ
τοῦ γάλακτος αὐτοῦ χρῆσις εἰς τροφήν· διὸ ἀναθέ-
τουσι τότε τὴν περὶ τῶν θρεμμάτων αὐτῶν πρόνοιαν
εἰς τοὺς γείτονας αὐτῶν ἐκ τῶν χριστιανῶν ἢ τῶν
μωαμεθανῶν, οἵτινες φροντίζουν περὶ αὐτῶν τρεφό-
μενοι ἐκ τοῦ γάλακτος αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται δ' αὐ-
τοῖς διαρκούσης τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ σφαγὴ τῶν ζώων·
διὸ προμηθεύονται πρὸ αὐτῆς τὰ κρέατα τὰ ὅποια
μέλλουσι νὰ φάγωσι κατ' αὐτήν.

Ἐκ δὲ τῶν ἑορτῶν αὐτῶν εἶναι καὶ ἡ καλουμένη
«Φάνχου», ἢ «Τάνχου», ἀποτελουμένη ἐκ πέντε
ἡμερῶν, δι' ὧν συμπληροῦσι τὸ ἔτος αὐτῶν, καθ' ὅτι
οἱ μὲν μῆνες αὐτῶν ἀποτελοῦνται ἐκ τριάκοντα ἡμε-
ρῶν ἐξ ἴσου, τὸ δὲ ἔτος ἐκ τριακοσίων καὶ ἐξήκοντα
πέντε. Συμπύπτουσι δὲ αἱ ἡμέραι αὗται μεταξὺ τοῦ ἡ'.
καὶ τοῦ θ'. μηνός· καθιέρωται δ' ἐκάστη αὐτῶν εἰς
ἓνα τῶν τριακοσίων καὶ ἐξήκοντα προσώπων. Κατὰ
δὲ τὴν ἑορτὴν ταύτην βαπτίζονται ἅπαντες οἱ Σαβαῖοι
τρίς καθ' ἐκάστην πρὸ τῆς λήψεως τῆς τροφῆς λευκὰ
ἐνδυόμενοι. Καθιερῶθη δὲ ἡ ἑορτὴ αὕτη ἰδίᾳ εἰς τὸν
ἐγκαινισμὸν τῶν νέων ἐκκλησιῶν, μὴ ἐπιτρεπόμενον
ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ ἐποχῇ. Οἰκοδομοῦσι δὲ τὰς ἐκκλησίας
αὐτῶν μόνον ἐκ καλάμων, καὶ μόνον ἐπὶ τῆς ὄχθης
ποταμοῦ. Αἱ δὲ ἐκκλησίαι αὐτῶν μόνον δύο παρά-
θυρα ἐπιτρέπεται νὰ ἔχωσι καὶ μίαν θύραν πρὸς νότον
ἀνοιγομένην, ἵνα ὁ ἐξ αὐτῆς εἰσερχόμενος ἢ ἐστραχμέ-
νος πρὸς τὸν πολιτικὸν ἀστέρα, ὑπὸ τὸν ὁποῖον κεῖται
ὁ θρόνος τοῦ «Ἀουαθάρ», ὡς προεῖρηται. Τὸ δὲ ἐμ-
βαδὸν παντὸς ναοῦ αὐτῶν σύγκειται ἐξ ἐπτὰ πύξεων
τὸ μῆκος καὶ ἐξ τὸ πλάτος. Παραπλεύρως δὲ τῷ ναῷ
ὀρύσσουν δεξαμενὴν, πρὸς ἣν διοχετεύουσι μέρος τοῦ
ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, ὅσον ἐξαρκεῖ, ἵνα ἡ αὕτη πάν-
τοτε πλήρης.

Τὰ δὲ ἐγκαίνια παρ' αὐτοῖς τελοῦνται ὑπὸ τεσσα-
ρων ἱερέων τοῦλάχιστον καὶ ἐνὸς διακόνου. Καὶ πρω-
τον μὲν βαπτίζουσιν ἀλλήλους οἱ ἱερεῖς καὶ σὺν αὐτοῖς
τὸν διάκονον ἐν τῷ ποταμῷ. Εἶτα εἰσερχονται εἰς τὸν
ναὸν κομίζοντες μυλόπετραν, περιστερὰν, ἀνθρακας,
σίτον πεπλυμένον, καὶ καθαρὸν σῆσαμον. Ἀρχομένου
δὲ τοῦ διακόνου τοῦ ἀλέσματος τοῦ αἵτου, ἄρχονται
καὶ οἱ ἱερεῖς ἀνάπτοντες τοὺς ἀνθρακας, μετ' ὧ ἐξά-
γουσιν ἐκ τοῦ σησάμου τὸ ἔλαιον, ὅπερ ἐναποθέτου-
σιν ἐν φιάλῃ. Συμπληρωθέντος δὲ τοῦ ἀλέσματος τοῦ
αἵτου λαμβάνουσι μέρος ἐκ τοῦ ἀλεύρου, ὅπερ ζυμοῦν-

τες ὕδατι κατασκευάζουσιν ἐξ αὐτοῦ ἐξήκοντα πήγ-
τας μικράς, ὡς ὁπτῶσιν ἐπὶ τοῦ πυρός· μεθ' ὃ σφά-
ζουσι τὴν περιστερὰν καὶ ἀφαιμάσσουσιν αὐτὴν ἐργέ-
οντες τὸ αἷμα αὐτῆς ἐντὸς ποτηρίου. Τυχάνει δὲ ἡ
περιστερὰ σύμβολον τοῦ «Μουροddaphούτου», ὅστις
πιστεύουσιν, ὅτι διέταξεν αὐτούς, ἵνα σφάζωσιν αὐτὴν
ἐν τῇ ρηθείᾳ ἐποχῇ καὶ λαμβάνωσι τὸ αἷμα αὐτῆς,
ἵνα ἡ αὐτοῖς δι' αὐτοῦ εἶδος μυστικῆς κοινωνίας εἰς
μνημόσυνον αὐτοῦ. Ἀφ' οὗ δὲ ψυχῶσιν αἱ πῆγται,
ἐπευχόμενοι οἱ ἱερεῖς στάζουσιν ἐφ' ἐκάστης αὐτῶν τέσ-
σαρας σταγόνας σησαμελαίου, ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τοῦ
αἵματος τῆς περιστερᾶς ραίνοντες σταυροειδῶς. Μεθ' ὃ
οἱ τε ἱερεῖς καὶ ὁ διάκονος ἐπιτελοῦσι τὸν ἀσπασμὸν
θλίβοντες ἀλλήλων τὰς χεῖρας, εἰτα ἐξεληθόντες κλεί-
ουσι τὴν θύραν τοῦ ναοῦ. Διαρκεῖ δὲ ἀπὸ πρωῒας μέ-
χρι μεσημβρίας ἡ τελετὴ αὕτη, ἣν ἐπαναλαμβάνουσι
κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἄνευ τοῦ
ἀλεύρου, τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ αἵματος. Συμπληρωθέν-
των δὲ οὕτω τῶν ἐγκαινίων, τὴν μὲν περιστερὰν θά-
πτουσιν ἐν τῷ ναῷ, τὰς δὲ τριακοσίας πῆγτας τὰς ἀγι-
ασθείσας κατὰ τὰς πέντε ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ἐναπο-
θέτουσιν ἐντὸς ἀγγείου, ἕपर φράττουσιν ἐρμητικῶς,
διατηροῦντες αὐτὰς ἐν τῷ ναῷ μέχρι τοῦ χρόνου τῆς
χρήσεως αὐτῶν.

Οἱ δὲ θρῆσχοι τῶν Σαβαίων διακρίνονται ἐπ' ἀγα-
θότητι βίου καὶ ἀρετῆς ἀσκήσει καὶ κοσμιότητι δια-
γωγῆς, πράττοντες τὸ ἀγαθόν, ἀπέχοντες τοῦ κακοῦ,
τηροῦντες τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τα-
πεινοφρόνως διάγοντες μετὰ πολλῆς τῆς σεμνότητος,
οὕτως ὥστε οὐδὲ κἂν ὑφούσι φωνὴν ὁμιλοῦντες οὐδὲ
χειρονομίων χρήσιν ποιοῦνται ἐν ταῖς ὁμιλίαις, οὐδὲ
ὀργίζονται, οὐδ' ἀνταποδίδουσιν ὕβριν ἀντὶ ὕβρεως ἢ
ράπισμα ἀντὶ ραπίσματος· ἀλλ' ἐάν τις ὕβρισθῇ ἢ
ραπισθῇ ὑπὸ τινος μεταβαίνειν συνδιαλάσσεται αὐτῷ,
αἰσθόμενος κἂν ἡ τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐκείνου
ἀξίωμα. Ἐγείρονται δὲ πρὸ παντὸς ἀποτεινόντες πρὸς
αὐτοὺς τὸν ἀσπασμὸν, οἰασθόμενοι καταστάσεως καὶ
ἡλικίας, κἂν ἐπαίτης ἦ. Ἐάν δὲ παρουσιασθῇ τις
αὐτῶν ἐν τινι ὁμιγῇ κἀκεῖνη ἐν τῇ ἐσχάτῃ θέσει,
ἀρνούμενος ἵνα μεταστῇ αὐτῆς πρὸς τὰ ἄνω, κἂν ἐπι-
μείνῃ περὶ τούτου ὁ οἰκοδεσπότης. Χαρακτηρίζουσι
δ' αὐτοὺς ἐλευθεριότης καὶ φιλοξενία, αἵτινες καταν-
τῶσι νὰ εἶναι παρ' αὐτοῖς ἄρθρα πίστεως. Ἀφθονοῦσι
δὲ παρ' αὐτοῖς αἱ ἐλεημοσύναι, ὡς θρησκευτικῶς ἐπι-
βαλλόμεναι. Μάλιστα δὲ ὁ πλοῦσιος ἐξ αὐτῶν ὑποχρε-
οῦται, ἵνα ἐξοφλῇ τοῦ πτωχοῦ τὰ χρεῖα καὶ νὰ φρον-
τίσῃ περὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν φυλακῇ. Ἡ δὲ
ἐλεημοσύνη πρέπει νὰ γίνηται παρ' αὐτοῖς ἐν τῷ
κρυπτῷ. Ἡ δὲ περιβολὴ αὐτῶν εἶναι πάντοτε λευκὴ
ἀπαγορευομένου αὐτοῖς τῷ πεποικιλμένου ἱματισμοῦ.
Τὰς δὲ κόμας καὶ τοὺς πώγωνας δὲν κείρουσι, ἀνα-
ποσπάστας δὲ ἔχονται τῆς ἐντελούς ἀγνότητος καὶ
καθαριότητος· διὸ ἐπιβάλλεται αὐτοῖς τὸ βάπτισμα
ἐν πλείστοις περιστάσεσιν, ἐν αἷς θεωροῦσιν ἑαυτοὺς
μιανθέντας, ὡς π.χ. ἐάν τις ἀψῆται χειρὸς ξένης τινὸς
γυναικὸς ἢ τῆς ἰδίας συζύγου ἀκαθάρτου οὔσης, ἢ
ἀσπασθῇ τὸν ἴδιον αὐτοῦ υἱὸν ἀβάπτιστον τυγχάνοντα,

ἢ ἀψῆται πτώματος νεκροῦ τινος ἐκ τῶν Σαβαίων,
οὐχὶ ὅμως καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν, τιθεμένων παρ' αὐτοῖς
ἐν μοίρᾳ κτηνῶν, ὁπότε δὲν ἐπιβάλλεται, τούτου ἕνεκα
τὸ βάπτισμα.

Ὁ δὲ πληθυσμὸς τῶν Σαβαίων δὲν ὑπερβαίνει τὰς
τέσσαρας περίπου χιλιάδας ψυχῶν. Διαμῖνουσι δὲ ἐν
τῇ χώρᾳ τῇ ἐνούσῃ τὸ τε Ὀθωμανικὸν καὶ τὸ Περσι-
κὸν βασίλειον πρὸς τὴν Βοσῶραν. Οἱ πλείστοι δ' αὐ-
τῶν ζῶσιν ἐκ τῆς τέχνης ὀλιγίστων ἐξ αὐτῶν ἀσχολου-
μένων περὶ τὴν γεωργίαν. Αἱ δὲ ἐπικρατέστεραι τέχναι
παρ' αὐτοῖς εἶναι ἡ χρυσοχοΐα καὶ ἡ ξυλουργία.

*
* *

Νῦν δὲ ὑπολείπεται ἡμῖν ἡ μνεία τινῶν τῶν ιστορι-
κῶν αὐτῶν παραδόσεων, ὡς καὶ τῶν βίων ἀρχαίων
τινῶν ἀνδρῶν ἀναφερομένων καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς βιβλίοις
τῶν λοιπῶν θρησκευμάτων, ὡς παραδείγματος χάριν
τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Σήθ, ἐν Σηθιτῇ κα-
λοῦσι, θεωροῦντες αὐτὸν ὡς πρότυπον τοῦ τελείου ἀγα-
θοῦ, οὕτως ὥστε κατέστησαν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ μέτρον
πρὸς ζύγισιν τῶν ἐν τοῖς «Ματαρουθὰτ» καθαιρομέ-
νων ψυχῶν. Πλὴν τούτων εὐρηταί ἐν ταῖς βίβλοις αὐ-
τῶν ἡ μνεία τοῦ Νῶε. Ἡ δὲ περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ
παραδόσις αὐτῶν πολὺ προσεγγίζει πρὸς τὴν ἀφήγη-
σιν τῆς Ἀγίας Γραφῆς, καὶ εἰς ὅτι ἀφορᾷ ἐτι εἰς τὴν
ἀπόλυσιν τοῦ κόρακος καὶ τῆς περιστερᾶς. Διατείνον-
ται ὅμως, ὅτι τὰ ζῶα, ἅτινα συμπαρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ
ὁ Νῶε ἐν τῇ κιβωτῇ ἦσαν κατὰ ζεύγη ἐκ παντὸς εἶ-
δους, καὶ ὅτι τρεῖς μόνον ἦσαν οἱ ἀνθρωποὶ ἐν τῇ κι-
βωτῇ, ὁ Νῶε, ἡ σύζυγος αὐτοῦ, καὶ ὁ μόνος ὑπάρχων
πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ υἱὸς αὐτοῦ Σήμ. Καὶ ὅτι ἐκλι-
πόντος τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ κατήλθε μόνος
ὁ Νῶε κατ' ἀρχὰς ἐκ τῆς κιβωτοῦ εἰς περίπατον ἐπὶ
τῆς ξηρᾶς. Ἐν τῷ μεταξύ δὲ ὤψθη αὐτῷ γυνή τις ἐκ
τῶν δαιμόνων λαβούσα τὴν μορφήν τῆς συζύγου αὐτοῦ
καὶ ἤρξατο περιπατοῦσα παραπλεύρως αὐτῷ. Ἰδὼν
δ' αὐτὴν ὁ Νῶε ἔψεξε τὴν ἐκ τῆς κιβωτοῦ ἄνευ τῆς
ἀδείας αὐτοῦ ἐξοδὸν αὐτῆς· ἡ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι βα-
ρέως φέρουσα τὴν ἐπὶ πλέον ἐν τῇ κιβωτῇ διαμονήν,
καὶ ἰδούσα αὐτὸν περιπατοῦντα ἐξῆλθε καὶ αὐτῇ, ἵνα
συμπεριπατήσῃ αὐτῷ. Ἰδὼν δ' αὐτῆς τοὺς ὀφθαλμοὺς
κολλυρίῳ κεχρωμένους τὴν δὲ κόμην ἀφεμμένην ἀπέδει-
ξεν αὐτῇ τὸ ἀτοπὸν τοῦ τοιοῦτου· ἡ δὲ ἀπήντησεν,
ὅτι ἐγκλεισθεῖσα ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐν τῇ κιβωτῇ
καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπομονωθείσα παρημέλησε τὴν τῆς
κόμης εἰς πλοκάμους συνοχήν· ὅσον ἀφορᾷ δὲ εἰς
τὴν διὰ κολλυρίου κρίσιν τῶν ὀφθαλμῶν ἰσχυρίσθη,
ὅτι οἱ τοῦ κόσμου τῶν φῶτων πολῖται, μετὰ τὴν μα-
κρὰν ἐκείνην δοκιμασίαν δὲν θὰ ἐζήτουν παρ' αὐτῶν
λόγον διὰ τὸ τοιοῦτον. Εἰτα πλησιάσασα ἤρξατο ἐρω-
τοτροποῦσα πρὸς αὐτόν, ὁ δὲ πιστεύων, ὅτι ἦτο ἡ
ἰδία αὐτοῦ γυνή, παραπλανηθεὶς ὥλισθησεν εἰς τὸ
ἀμάρτημα. Καὶ ἐν τῷ ἅμᾳ ἤκουσε φωνὴν ἐκ μέρους
τοῦ «Ἀουαθάρ» ἐπιπλήττουσαν αὐτὸν διὰ τὸ πεπραγ-
μένον καὶ λέγουσαν : «Ἦδη διέπραξας μέγα ἀμάρ-
τημα, ἐφ' ᾧ θέλεις τιμωρηθῇ μένων ἐγκαθειργμένος ἐν
τοῖς «Ματαρουθὰτ» μέχρι τῆς συντελείας τοῦ κόσμου.»

Μετά δὲ ταῦτα ἐπανελθὼν ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν ἀπεβίβασε πᾶν τὸ ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ παραπλανήσασα αὐτὸν γυνὴ συλλαβοῦσα ἔτεκε τρεῖς υἱοὺς τὸν Χάμ, τὸν Ἰαμίν, καὶ τὸν Ἰάβεθ, ὧν ἕκαστος ἐλάλει διάφορον τῆς τοῦ ἄλλου γλῶσσαν. Ἐκ τῶν τριῶν δὲ τούτων ἐλκυσαν τὴν καταγωγὴν αὐτῶν οἱ Σουδανοί, οἱ Τούρκοι, καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι. Δὲν μνημονεύουσι δὲ οἱ Σαβαῖοι οὔτε τὸν Νῶε οὔτε τοὺς εἰρημένους τρεῖς αὐτοῦ υἱοὺς μεταξὺ τῶν προγόνων αὐτῶν, ὧν ἐπικαλοῦνται τὴν ἀντίληψιν ἐν ταῖς προσευχαῖς αὐτῶν· διότι ὁ μὲν Νῶε κατ' αὐτοὺς εἶναι ἐγκαθειργμένος ἐν τοῖς «Ματαρσούχ», οἱ δὲ τρεῖς εἰρημένοι υἱοὶ αὐτοῦ τυγχάνουσιν ἐκ κλειψιγαμίας προελθόντες. Μόνον λοιπὸν τὸν Σῆμ μνημονεύουσιν ἀποδιδόντες αὐτῷ τιμὴν πατρὸς, θεωροῦντες ἑαυτοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ.

Εἰς δὲ τῶν μνημονευομένων ἐν τοῖς βίβλοις αὐτῶν τυγχάνει καὶ ὁ Μωϋσῆς, οὗ τὴν γέννησιν πιστεύουσι μετὰ τὴν τοῦ «Ἰάμ» (Ἰωάννου) λαβοῦσαν χώραν. Κατὰ δὲ τὴν παράδοσιν αὐτῶν, ἀποδημήσας ὁ Ἰωάννης ἐκ τῆς γῆς κατέλιπε τοῖς Σαβαῖοις τριακοσίους καὶ ἐξήκοντα ἐξ μαθητᾶς, ἐπισκόπους καὶ ἱερεῖς. Διέμενον δὲ πάντες οἱ ὁπαδοὶ αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐνθα ὁκοδόμησαν ἑαυτοῖς ναὸν πλησίον τοῦ τῶν Ἰουδαίων. Ἦν δὲ τῷ Ἐλεάζαρ, τῷ ἀρχηγῷ τῶν Ἰουδαίων θυγάτηρ καλουμένη «Μορίου», λίαν εὐλαδής, ἣτις διὰ τοῦτο ἐφοῖτα καθ' ἑκάστην εἰς τὸν ναὸν. Συνέβη δὲ ἡμέραν τινά, ὅτι κατὰ λάθος παρακάμψασα τὸν τοῦ ἔθνους αὐτῆς ναὸν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Σαβαίων, οὓς εὔρε τελοῦντας τὴν λατρείαν αὐτῶν. Εὐρεθεῖσα δ' ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν παρέμεινε μέχρι τέλους τῆς προσευχῆς. Ἦρесе δ' αὐτῇ ἡ λατρεία αὐτῶν ἐπὶ τοσούτον, ὥστε ἀπεφάσισεν ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν θρησκείαν αὐτῶν. Οὕθεν ἤρξατο ἐκτοτε φοιτῶσα παρὰ ταῖς συζύγοις τῶν ἐπισκόπων καὶ ἱερέων αὐτῶν διδασκομένη τὰ δόγματα αὐτῶν, μέχρις ὅτου ποτισθεῖσα τὸ θρησκευμα αὐτῶν ἤρξατο τακτικῶς παρευρισκομένη ἐν ταῖς τελεταῖς αὐτῶν καθ' ἑκάστην Κυριακὴν. Ἀπεκδυθεῖσα δὲ τὸν τε συνήθη αὐτῆς ἱματισμὸν καὶ τὰ κοσμήματα ἐνεδύθη τὰ λευκά κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῖς εὐλαδέσι τῶν Σαβαίων. Τῇ δὲ μητρὶ αὐτῆς ἀποδοκιμασάσῃ τὸν νέον αὐτῆς τοῦτον τρόπον ἐδήλωσεν, ὅτι ἤδη ἡσπάσατο τὸ τῶν Σαβαίων δόγμα, ταῖς δὲ νοουθεσίαις αὐτῆς ἀντέταξεν ἀνένδοτον ἀπειθεῖαν. Τότε ἡ μήτηρ ἀνήγγειλε τοῦτο τῇ πατρὶ αὐτῆς, ὅστις ἡλεγξε καὶ ἠπειλήσεν αὐτήν, ἀλλὰ μάτην. Ἐπὶ τέλους δὲ συγκαλέσας τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἰουδαίων συναπεφάσισε μετ' αὐτῶν ὅπως ἐξολοθρεύσωσι τὸ γένος τῶν Σαβαίων, ἐφ' ᾧ καὶ παρεκίνησαν τὸν ὄχλον, ὅστις ἐπιπεσὼν κατ' αὐτῶν ἐφόνευσεν αὐτοὺς, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν, οἵτινες κατώρθωσαν νὰ διαφύγῃσι. Τότε κατελθὼν ὁ «Ἀνούχ» Ὁθροῦ ἐν εἵδει γυπὸς ἐπάταξε διὰ τῶν πτερύγων αὐτοῦ τοὺς Ἰουδαίους ρίψας αὐτοὺς ἐν τῷ ποταμῷ, ὃν ἐπάταξεν ἐπίσης, καὶ τότε τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ταραχθὲν ἤφρισε, τὰ δὲ κύματα αὐτοῦ ἐκάλυψαν αὐτοὺς γενόμενα αὐτοῖς τάφος ἀποθανοῦσιν ἀπαξάσαι. Μετ' ὃ ἀνέτρεψεν ἄρδην τὰ Ἱεροσόλυμα, τοὺς δ' ὑπολειφθέντας Σαβαίους συναγαγὼν κατόκισεν

ἐν ἄλλῃ χώρᾳ. Ἐκλέξας δ' ἐξ αὐτῶν δύο ἀδελφοὺς, τὸν «Φαρροῦχ Μάλκου» καὶ τὸν «Ὁρδοῦν Μάλκου» κατέστησεν αὐτοὺς ἀρχηγούς, ἀναθεῖς αὐτοῖς τὴν προστασίαν αὐτῶν, μετ' ὃ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν κόσμον τῶν φώτων.

Μετά τινα δὲ χρόνον ὕστερον ἐπολλαπλασιάσθη ἱκανῶς ὁ πληθυσμὸς τῶν τε Σαβαίων καὶ τῶν Ἰουδαίων. Τότε δ' ἀνεφάνη ὁ Μωϋσῆς ὁ προφήτης τῶν Ἰουδαίων, ὅστις ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ἐκδίκησιν διὰ τοὺς ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ ἀπολεσθέντας διὰ τοῦ «Ἀνούχ» Ὁθροῦ. Ταῦτο δὲ διανοεῖτο καὶ ὁ «Φαρροῦχ Μάλκου», ἵνα ἐκδικηθῇ, δηλον, ὅτι, διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἐλεάζαρ διαπραχθεῖσαν πανωλεθρίαν τῶν Σαβαίων. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἔλαβε διαταγὴν τοῦ «Ἀουαθάρ» ἀπαγορεύουσαν αὐτῷ τὸν πρὸς τὸν Μωϋσῆν πόλεμον, κελεύουσαν δ' αὐτῷ ἵνα ἀποδημήσας εἰς ἑτέραν χώραν ἐγκαταστῇ ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπειθήσας ἐπέμεινεν εἰς τὴν σύναψιν τοῦ πολέμου. Παραταχθέντων δ' ἐκατέρωθεν τῶν δύο στρατευμάτων ἐξῆλθον ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ «Φαρροῦχ Μάλκου» εἰς μονομαχίαν, ἣτις μετὰ πάλην μακρὰν ἔσχεν ἀποτέλεσμα τὴν φυγὴν τοῦ Μωϋσέως πρὸς τὴν ἐγγὺς κειμένην θάλασσαν, ἣτις ἐσχίσθη πρὸ αὐτοῦ εἰσελθόντος· ὁ δὲ ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἕως ὅτου διέβη πᾶσα αὐτοῦ ἡ στρατιά, μετ' ἣν ἐξῆλθεν αὐτὸς τελευταῖος. Τὸν δὲ «Φαρροῦχ Μάλκου» καταδιώξαντα τὸν Μωϋσῆν ἐκάλυψεν ἡ ἄβυσσος μετὰ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ, ἐξ οὗ ἀπωλέσθησαν ἅπαντες, πλην τοῦ «Φαρροῦχ Μάλκου» μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ τριάκοντα ἄλλων προσώπων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, οἵτινες εἶχον φθάσει εἰς τὴν ξηρὰν ἐξελθόντος τοῦ Μωϋσέως, ὅστις τότε ἐδίωξεν αὐτοὺς φεύγοντας ἐμπροσθεν αὐτοῦ· ἀλλ' οὗτοι κατώρθωσαν νὰ σωθῶσι φθάσαντες εἰς «Chouchtar» τῆς Περσίας.

(ἔπεται τὸ τέλος)

Ἀρχ.μ. ΗΛΙΑΣ ΔΙΠ

